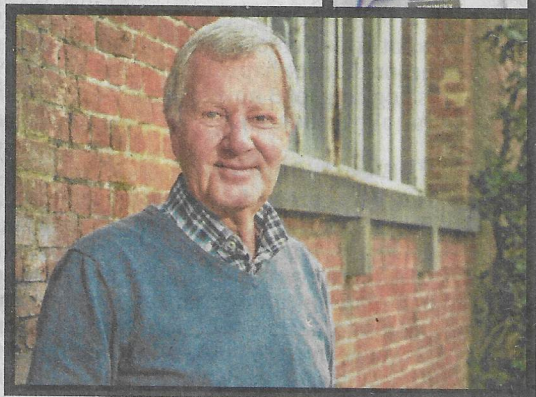

Elke dag gaat 'Het Laatste Nieuws' op zoek naar hoe het leven van een Belg die ooit in deschijnwerpers stond er anno 2021 uitziet.

ANNO
2021

FLOR
KONINCKX (68)

- Ex-rijkswachter en presentator 'Kijk uit'
- Herwerkt zijn legendarisch handboek met verkeersregels

Foto's PN

«Er komen altijd maar verkeersborden bij»

Zoals alle vorige dagen is Flor Koninckx ook vandaag om zeven uur opgestaan. En zoals alle vorige dagen heeft hij enkele uren gewerkt aan de vernieuwde uitgave van 'Autorijden van A tot Z', die volgende zomer in de winkel ligt. «Dat handboek, waarmee heel veel mensen hun theoretisch rijbewijs hebben gehaald, is al meer dan twintig jaar oud. Het wordt wel om de vier maanden aangepast, maar de tijd was rijp om alles wat erin staat nog eens grondig tegen het licht te houden.»

In zekere zin is Koninckx corona dankbaar, zo kon hij eindelijk realiseren wat hij al een hele tijd van plan was. «Het blijft natuurlijk een boek over verkeersregels, maar qua taalgebruik en indeling was het blijven steken in de vorige eeuw.» Wat hem echter nog het meest verheugt, is dat de bijhorende website autorijden.be onder handen is genomen door leerlingen van De Lift, een middelbare school voor jongeren met autismestoornissen in Diest. «Die fleuren op als ze weten dat het project waar ze aan werken daadwerkelijk een vervolg krijgt in het dagelijks leven. Ze zijn er helemaal voor gegaan.»

GEEN HOMEPARTY'S MEER
OOK BIJ ONS STEEDS MI

Mag Tupperware stilaan bij het oud plas

Rouwstemming in Nederland: het is er gedaan met de Tupperware-feestjes. En ook in ons land slabakken ze, nu vrouwen niet meer gezellig altegader mogen zijn, de merites bezingend van brooddozen en slakommen. Portret van de plastic potjes die het deksel optilden dat lang op vrouwelijk ondernemerschap stond. • NADINE VAN DER LINDEN •

Voor de duidelijkheid: dit wordt geen in memoriam. In Nederland stopt Tupperware met directe verkoop wegens tegenvallende cijfers, maar in België is dat niét het geval. «Eén van de veertien fabrieken wereldwijd staat namelijk in Aalst», horen we bij Olga Guns (56) uit Turnhout, die consulente is. «Zodoende heeft het Amerikaanse bedrijf een sterke band met ons land, België is hen genegen.» Maar ook hier is de verkoop uiteraard verminderd, sinds de pandemie van het woord 'feestje'

Consulente Olga Guns tussen haar koopwaar. «Vrouwen die Tupperware kopen, zijn vrouwen die graag zorgen. Ze willen het leven mooier en beter maken – dat gaat niet verdwijnen.» Foto's PN, Getty

Straks wacht Koninckx nog een rit naar de kust, dan kan hij de leerstof die hij volop aan het updaten is nog eens aan de praktijk toetsen. Als er iets hem dwarszit, dan wel de wirwar in de verkeerssignalisatie. «Er komen alleen maar verkeersborden bij en zelden worden overbodige exemplaren weggehaald. Ik heb in het boek nu ook een apart hoofdstuk gewijd aan speciale plaatsen, omdat de verwarring daar soms compleet is. Mag ik bijvoorbeeld met een auto een woonerf oprijden als ik bij iemand op bezoek ga die daar woont? Zo ja, waar mag ik dan parkeren? Zulke kwesties.»

Hij zegt dat hij nog steeds relaxed met de auto kan rijden, al wordt het hem weleens zwaar te moede wanneer hij in Brussel verwacht wordt. «Ze hebben daar op 1 januari beslist dat de maximumsnelheid in de bebouwde kom in het hele Brusselse Gewest 30 km/u is. Op zich is daar niks mis mee, maar probeer maar eens uit te vissen wanneer je precies het gewest binnenrijdt. Dat staat bijlange niet overal duidelijk aangegeven. En omdat ze 30 km/u op veel plaatsen toch te weinig vinden, luidt de regel eigenlijk: 30 km/u, behalve op de plaatsen waar het anders is. Daar komt nog eens bij dat op de gewestwegen in Brussel de maximumsnelheid, net zoals in Vlaanderen, 70 km/u is. En in Wallonië houden ze dan weer vast aan 90 km/u. Autorijden is op zich al een complexe handeling, maar met dit soort beslissingen wordt de concentratie wel heel erg op de proef gesteld.»

Het vaste knuffelcontact van Koninckx en zijn vrouw is hun jongste zoon Paul. Hij is dertig en psycholoog. Zijn oudere broers Luc (40) en Filip (42) zijn wel in de voetsporen van hun vader getreden. Ze werken beiden in het Communicatie- en Informatiecentrum (CIC) van de federale politie, waar de noodoproepen naar alarmnummer 101 samenkomen. Niets wijst erop dat ze dat milieu zullen inruilen voor de politiek, zoals hun vader deed op zijn 52ste. «Ik ben blij dat ik de werking van de democratie van binnenuit heb kunnen bekijken, maar daar is alles mee gezegd. Kon je bij de rijkswacht op je collega's rekenen als je in de problemen zat, dan keken ze in de nationale politiek gewoon toe als je aan het spar-telen was. Ik prijs me gelukkig dat ik later ook zes jaar OCMW-voorzitter in Diest ben geweest. Toen heeft de bitterheid plaatsgemaakt voor voldoening.» **LUC KEMPEN**

iets strafbaars maakte. «Vóór corona gingen mijn man en ik naar tien home-party's per maand. Vaak werd daarbij gekookt, want Tupperware heeft ook keukenrobots, roergardes, raspens... Nu proberen consultants dat per Facebook of Instagram aan de vrouw te brengen, via vrienden. Dat lukt, maar liever laat je alles eens voelen en uitproberen.»

Revolutionair

Voor de heren, die doorgaans van deze onderonsjes uitgesloten waren, wat uitleg. Tupperware kwam in 1961 naar België met een revolutionair concept. Er was steeds een gastvrouw die thuis wat nootjes en een blokje salami voorzag – een prikkertje met ananas was al het toppunt van exotiek – en de tuinstoelen naar binnen sleepte. De man des huizes werd in zijn hobbykamer geparkeerd, er kwamen vriendinnen, en vervolgens de Tupperware-consulente met een auto vol gerief. Zij bejubelde de potjes en gaf die de tafel rond. Er werd veel gelachen, bij een overdaad aan matige prosecco kon het een enkele keer uit de hand lopen. Dan kwamen de bestelformulieren boven: alleen slechte karakters kochten niks, *people pleasers* kochten zelfs de fruitpers die ze niet nodig hadden, bezwijkend onder dankbaarheid voor dat blokje salami. De consulente telde haar centen, de gastvrouw kreeg daar vervolgens een procentje op – plus een geschenk, zoals een 'fantasiejuweel'. Een vast stramien dus, dat evenwel veel betekend heeft voor de bevrijding van de vrouw. Daarvoor moeten we terug naar 1948, toen de Amerikaan Earl Tupper de

Als mensen straks weer feestjes mogen houden, weet ik niet of een Tupperwarefeestje een eerste prioriteit zal zijn

OLGA GUNN
TUPPERWARE-CONSULENT

eerste plastic potjes op de markt bracht. U moet weten: zat een vrouw toen met een overschot aan savooikool of rijstpap, dan kon dat enkel in zware, glazen weckpotten worden bewaard. Plastic had destijds een bedenkelijke reputatie, zeker in het huishouden, want vaak stonk het naar chemie en bleek het weinig duurzaam. Earl Tupper moest het vrouwvolk dus van zijn plastic Tupperware overtuigen en riep daarvoor homeparty in het leven, waar potjes en luchtdichte deksels een door de handen konden gaan. snel bleken de party's erg populair in de Amerikaanse *suburbs*, in die tijd (jaren 50 en 60) waarin vrouwen nog maar weinig buitenshuis mochten werken en uit verveling

variant,
kibbelen,
RONATESTEN ZIJN EEN BUSINESS ALS EEN ANDERE...